

findes i Regeringsforslaget, men jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at naar der staar, at Bevis for Fangststed eller Brug paahviler Shændehaveren, er det maasse ikke nogen ganske praktisk Regel. Meningens har været den, at man altid skulde have en Mand, som Politiet kunde holde sig til, og saa var det hans Sag at bevise, om denne Undermaalsfisk var taget der eller der, og Tanken er fuldkommen korrekt, men det kunde dog let volde Vanstieligheder. En Mand har f. Eks. faaet en saadan Undermaalsfisk, han sidder i sin Spisestue og fortæller den, og har netop sunket den sidste Mundfuld, da Politibetjenten træder ind ad Døren og siger: Jeg ved, at Du har købt en Undermaalsfisk, og det er Dig, der skal bevise, at den er taget i en Optræningsdam. Nu kan man maasse i det Tilfælde, som jeg har nævnt, sige, at Manden endnu paa dette Tidspunkt er Shændehaver, men naar der er gået 24 Timer, antager jeg ikke, at man vil bestynde ham for at være Shændehaver af denne Fisk; der vil rimeligvis mangle et Moment der. Jeg gør opmærksom paa, at den i og for sig rigtige Tanke muligvis burde udtrykkes noget anderledes. Endelig vil jeg henstille, om man ikke vil omredigere Slutningen af denne §. Meningens med dette Udtryk er i modsat Fald den, at Fisk der ere fangne i ikke leveværdig Stand, kun maa anvendes som Føde til eget Brug, men jeg tvivler ikke paa, at mangen en Ferskvandsfisker vil sige: Der staar kun, at naar jeg ikke udsætter dem til Vandet, saa maa jeg kun anvende dem til Føde til eget Brug. Ordene "i modsat Fald" kunne gaa paa begge de to Sætninger. Jeg vilde mene, at Vædringsforslag Nr. 16 er noget for strengt mod den Mand, som ejer begge Bredder af et Vand, altsaa ejer Fiskeriet i hele Vandet. Vi have jo i § 2, 1ste Stykke den Regel, at faste Redskaber ikke maa sættes saaledes, at de spærre Fiskenes Opgang, og det har sin fuldkommen gode Berettigelse, men derimod kan jeg ikke rigtig se, at det, at man drager Vaad og paa den Maade udnytter sin Fiskeriet i ethvert givet Øjeblik, rationelt skulde kunne forbydes af Hensyn til Fiskenes frie Gang og til andre fiskeriberettigede. Jeg skal blot henstille til nærmere Overvejelse, om det ikke er noget for strengt. Vædringsforslag Nr. 17 kan jeg tiltræde, skønt jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig ser den Modsetning, der er mellem, at et Redskab bevæges gennem Vandet og langs Bunden, thi det gaar ogsaa gennem Vandet, naar det bevæges langs Bunden, men det er kun en redaktionel Tvivl, som jeg henleder Opmærksomheden paa. Vædrings-

forslag Nr. 18 har jeg kun en formel Bemærkning at gøre til. Naar der staar, at Regulativet kan fordres ophævet af den Overøvrighed, der har stadfæstet det, skal jeg gøre opmærksom paa, at visse Tilfælde er det Landbrugsministeriet der stadfæster et saadant Regulativ, man maa da have en Bestemmelse om, at det i saa Tilfælde skal være Landbrugsministeriet, der skal ophæve Regulativet, idet Ministerierne ikke ere Overøvrighed. Vædringsforslag Nr. 19 og 20 kan jeg tiltræde. Vædringsforslag Nr. 21, som skulde tjene til Erstatning for Regeringsforslagets § 3, 1ste Stykke, kan jeg jo tiltræde, skønt jeg ikke tror, at det vil komme til at gøre den tilsigtede Nytte. Vi ville ikke saa mange Gittere anbragte. Der staar, at saadanne Gittere kunne ved Regulativ forlanges anbragte, for saa vidt Overenskomst naads med de i Vandets Benyttelse interesserede Jordbrugere. Det synes jeg, man skulde ubelade, thi det er der slet ikke nogen Tvivl om, at naar man kan opnaa Overenskomst med Jordbrugere om at sætte Gittere i deres Vandløb, kan man gøre det uden Lovhjemmel. Jeg vilde foreslaa, at man udelod det og blot skrev, at naar denne Afbotabel af Jordbrugere, som der staar, samtykkede dertil, kunde det fordres anbragt. Jeg ved dog ikke rigtig, om det er ganske udtømmende at tale om et saadant Antal af Jordbrugere, der repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Areal. Jeg antager, det i Praksis maasse nok vil stille sig lidt vanskeligt at finde ud af, hvilke Jordbrugere det er, der repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Areal. Vædringsforslag Nr. 22 skal jeg ikke have noget imod at modtage. Jeg erkender, at der kan være saadanne Forhold til Stede, hvor det vilde være meget ønskeligt, om man kunde fritage for disse Fædringsbestemmelser i §§ 7 og 8. Jeg kunde kun ønske, at det var noget nærmere bestemt, i hvilke Tilfælde Landbrugsministeren kan stadfæste saadanne Regulativer og give saadanne Undtagelsesbestemmelser. Dette Udtryk: "undtagelsesvis" er jo noget almindeligt, men paa den anden Side har det vel ikke været Udbalget muligt at finde nogen nærmere Begrænsningsbetegnelse der, og jeg skal ogsaa villig erkende, at jeg ikke har kunnet finde noget Udtryk, som kunde være bedre end det, der staar her. Men jeg skal henstille til det ærede Udbalg at overveje, om det ikke var rettest at begrænse Landbrugsministerens Myndighed noget mere, end her er slet. Jeg beklager, at Udbalget ønsker at nedsette Bøden til et Minimum af 2 Kr., men jeg kan tiltræde Bestemmelsen, efter som der er tilføjet, at